

608

Besluit van 3 augustus 1994, houdende vaststelling van het Besluit tegemoetkoming ziektelasten rijksperoneel (Besluit tegemeetkoming ziektekosten rijksperoneel)

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 11 mei 1994, nr. AD94/U566, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Gelet op de artikelen 125 en 134 van de Ambtenarenwet;

De Raad van State gehoord (advies van 12 juli 1994, nr. W04.94.0302);

Gezien het nader rapport van Onze Minister van Binnenlandse Zaken van 26 juli 1994, nr. AD94/870, directoraat-generaal Management en Personeelsbeleid, directie Personeelsmanagement Rijksdienst, afdeling Arbeidsvoorwaarden en Sociaal Beleid;

Hebben goedgevonden en verstaan:

Artikel 1

1. In dit besluit en de daarop berustende bepalingen wordt verstaan onder

a. ambtenaar: degene die in een of meer betrekkingen op basis van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Arbeidsovereenkomstenbesluit, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal of ingevolge artikel 17, 119 of 120 van het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken in burgerlijke rijksdienst werkzaam is;

b. gezinslid:

1°. de echtgenoot van de ambtenaar, die behoort tot het huishouden van de ambtenaar en aan dit besluit niet zelfstandig aanspraken ontleent en van wie de inkomsten lager zijn dan die van de ambtenaar;

alsmede,

2°. het kind jonger dan 16 jaar, bedoeld in artikel 7 van de Algemene Kinderbijslagwet;

3°. het kind van 16 tot 18 jaar en van 16 tot 25 jaar, bedoeld in artikel 7 respectievelijk artikel 26 van de Algemene Kinderbijslagwet;

4°. het kind van 25 of 26 jaar dat behoudens de leeftijdseis voldoet aan het bepaalde in artikel 26, eerste lid, onder a, respectievelijk tweede lid, van de Algemene Kinderbijslagwet;

5°. het kind van 18 tot 27 jaar dat in aanmerking komt voor studiefinanciering ingevolge hoofdstuk II van de Wet op de studiefinanciering;

indien de ambtenaar voor zo'n kind de premie van een ziektekostenverzekering heeft betaald, met dien verstande dat wat betreft de gezinsleden vermeld onder 2° tot en met 4° de ter uitvoering van de artikelen 7 en 26 van de Algemene Kinderbijslagwet gestelde regelen van overeenkomstige toepassing zijn.

2. Voor de toepassing van dit besluit wordt onder de echtgenoot van de ambtenaar mede verstaan degene met wie de niet-gehuwde ambtenaar samenwoont en – met het oogmerk duurzaam samen te leven – een gezamenlijke huishouding voert op basis van een notarieel verleden samenlevingscontract bevattende de wederzijdse rechten en verplichtingen ter zake van die samenwoning en gezamenlijke huishouding. Tegelijkertijd kan slechts één persoon als levenspartner worden aangemerkt. Desgevraagd dient door de ambtenaar een schriftelijke verklaring van een notaris te worden overgelegd waaruit blijkt dat een samenlevingscontract als vorenbedoeld is gesloten.

Artikel 2

1. De ambtenaar ontvangt een tegemoetkoming in ziektekosten over elke kalendermaand waarin hij een of meer betrekkingen bekleedt, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel a.

2. De ambtenaar ontvangt voorts een tegemoetkoming voor een gezinslid als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°.

3. De ambtenaar ontvangt een extra tegemoetkoming voor ten hoogste één gezinslid, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 2°. Indien de ambtenaar en diens echtgenoot beiden aanspraak op deze tegemoetkoming hebben, elk ten behoeve van een ander kind, wordt deze toegekend aan de ambtenaar met het oudste kind jonger dan 16 jaar, dat deel uitmaakt van de gemeenschappelijke huishouding.

4. De ambtenaar ontvangt een extra tegemoetkoming voor elk gezinslid, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 3°, 4° en 5°.

5. De tegemoetkomingen worden over een kalendermaand slechts verleend, indien de ambtenaar gedurende meer dan de helft van het aantal dagen van die maand als zodanig in dienst is geweest. De tegemoetkomingen voor gezinsleden worden over een kalendermaand slechts verleend, indien zij gedurende meer dan de helft van het aantal dagen van die maand als gezinslid kunnen worden aangemerkt.

Artikel 3

1. De ambtenaar ontvangt voor zich zelf geen tegemoetkoming over een kalendermaand, waarin hij gedurende meer dan de helft van het aantal dagen behoort tot een van de volgende categorieën:

a. degenen die zelfstandig verplicht verzekerd zijn krachtens de Ziekenfondswet;

b. degenen die medeverzekerd zijn ingevolge het bepaalde in artikel 4 van de Ziekenfondswet;

c. degenen die uit hoofde van hun (voormalige) dienstbetrekking aanspraak hebben op gehele of gedeeltelijke geneeskundige verzorging of op gehele of gedeeltelijke vergoeding van de kosten daarvan;

d. degenen die uit hun dienstbetrekking geen bezoldiging genieten;

e. degenen die zich anders dan voor herhalingsoefeningen in werkelijke militaire dienst bevinden.

2. De ambtenaar ontvangt over een kalendermaand waarin hij gedurende meer dan de helft van het aantal dagen behoort tot een van de in het eerste lid, onder d en e, genoemde categorieën, geen tegemoetkoming voor een gezinslid.

3. De ambtenaar ontvangt evenmin een tegemoetkoming voor het gezinslid dat tot een van de in het eerste lid genoemde categorieën behoort, dan wel uit anderen hoofde aanspraak heeft op gehele of

gedeeltelijke geneeskundige verzorging, of op gehele of gedeeltelijke vergoeding van de kosten daarvan.

Artikel 4

1. Het bedrag van de tegemoetkoming is zodanig dat – na toekenning van de overhevelingstoeslag ingevolge de Wet overhevelingstoeslag opslagpremies en na aftrek van de verschuldigde loonbelasting/premie volksverzekeringen volgens de tabel voor bijzondere beloningen ingevolge de Wet op de loonbelasting 1964 – wordt uitbetaald:

a. ten aanzien van de ambtenaar en ten aanzien van het gezinslid bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°: de helft van het per 1 april 1988 geldende maximumbijdragedeel van de premie voor een standaardpakket als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen voor een persoon die de dag voor 1 april 1986 verzekerd of medeverzekerd was in de vrijwillige verzekering ingevolge de Ziekenfondswet, de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 5 van de Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden en de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 6h van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen;

b. ten aanzien van het gezinslid, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 2°: de helft van het per 1 april 1988 geldende maximumbijdragedeel van de premie voor een standaardpakket als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen voor eigen, aangehuwde en pleegkinderen tot 27 jaar van de hierboven onder a bedoelde persoon, de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 5 van de Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden en de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 6h van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen;

c. ten aanzien van de gezinsleden, bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 3°, 4° en 5°: de helft van het per 1 april 1988 geldende maximumbijdragedeel van de premie voor een standaardpakket als bedoeld in artikel 2, vierde lid, van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen voor eigen, aangehuwde en pleegkinderen tot 27 jaar van de hierboven onder a bedoelde persoon, de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 5 van de Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden en de helft van de verschuldigde omslagbijdrage ingevolge artikel 6h van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen.

2. Het bedrag van de in het eerste lid genoemde helft van het per 1 april 1988 geldende maximumbijdragedeel wordt jaarlijks per 1 januari aangepast aan de gemiddelde procentuele ontwikkeling van de premies die door een aantal niet op winst gerichte ziektekostenverzekeraars worden berekend voor een verzekering tegen ziektekosten. Onze Minister van Binnenlandse Zaken stelt ter zake nadere regels vast.

3. Voor de toepassing van het eerste lid, onderdelen a en c, worden de ambtenaar en de gezinsleden in de leeftijdscategorieën van 16 tot en met 19 jaar en ouder dan 64 jaar wat betreft de tegemoetkoming in de verschuldigde omslagbijdragen ingevolge artikel 5 van de Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden en ingevolge artikel 6h van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen gelijkgesteld met degenen in de leeftijdscategorie van 20 tot en met 64 jaar.

Artikel 5

1. Ten aanzien van de ambtenaar die als zodanig een of meer betrekkingen met een onvolledige werktijd bekleedt, bedragen de tegemoetko-

mingen een evenredig deel van de tegemoetkomingen bij een volledige werktijd, met dien verstande, dat de door eenzelfde orgaan, bedoeld in artikel 7, uit te betalen tegemoetkomingen te zamen het bedrag van de tegemoetkomingen bij een volledige werktijd niet overschrijden.

2. Een teruggebrachte werktijd als bedoeld in artikel 21a van het Algemeen Rijksambtenarenreglement of een daarmee overeenkomende bepaling in een ander rechtspositiereglement is geen onvolledige werktijd in de zin van het eerste lid.

Artikel 6

1. De tegemoetkomingen worden uitbetaald in de maanden juni en december, telkens over de twee voorafgaande kwartalen eindigend met de maand maart respectievelijk september, dan wel op verzoek van de ambtenaar in de maand december over de vier voorafgaande kwartalen eindigend met de maand september. Zo nodig vindt uitbetaling in afwijking van het vorenstaande eerder plaats in geval van ontslag of overlijden van de ambtenaar.

2. De eerste uitbetaling van de tegemoetkoming vindt slechts op aanvraag plaats. Indien wijzigingen optreden in de voor de bepaling van de tegemoetkoming relevante gegevens is de ambtenaar verplicht deze wijzigingen te melden. De eerste aanvraag alsmede de melding van wijzigingen geschiedt op formulieren, waarvan het model wordt vastgesteld door Onze Minister van Binnenlandse Zaken.

3. Indien niet binnen een periode van een jaar nadat het recht op respectievelijk nadat verhoging van het recht op een tegemoetkoming is ontstaan een aanvraag- respectievelijk wijzigingsformulier is ingediend, vindt de eerste uitbetaling respectievelijk verhoging van de uitbetaling van de tegemoetkoming plaats met terugwerkende kracht tot en met een jaar gerekend vanaf de eerste dag van de maand na indiening.

Artikel 7

De uitbetaling van de tegemoetkomingen geschiedt door het orgaan dat belast is met de uitbetaling van de bezoldiging aan de ambtenaar over de desbetreffende maand juni onderscheidenlijk december, dan wel in geval van ontslag of overlijden over de maand van dat ontslag of overlijden, en wel voor rekening van het hoofdstuk van de rijksbegroting ten laste waarvan evenbedoelde bezoldiging komt.

Artikel 8

1. Het orgaan, bedoeld in artikel 7, kan verlangen dat de ambtenaar voor de toekenning van een tegemoetkoming relevante bescheiden overlegt.

2. Indien de ambtenaar niet voldoet aan het verzoek om bescheiden over te leggen, kan de uitbetaling van de tegemoetkoming worden opgeschort.

Artikel 9

Bij regeling van Onze Minister van Binnenlandse Zaken kunnen nadere voorschriften voor de uitvoering van dit besluit worden vastgesteld.

Artikel 10

Het in dit besluit bedoelde bedrag van de tegemoetkomingen wordt voor de ambtenaar en een gezinslid als bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, die verzekerd of medeverzekerd zijn voor een standaardpakket als bedoeld in artikel 2, eerste lid, van de Wet op de

toegang tot ziektekostenverzekeringen voor een persoon die de dag voor 1 april 1986 verzekerd of medeverzekerd was in de vrijwillige verzekering ingevolge de Ziekenfondswet, verhoogd met de helft van de per 1 januari 1989 optredende mutatie in het maximumbijdragedeel van de premie van genoemd standaardpakket met dien verstande dat de mutatie als gevolg van de uitbreiding van het verstrekkingenpakket van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten per 1 januari 1989 buiten beschouwing blijft; voor gezinsleden bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 2°, 3°, 4° en 5°, die medeverzekerd zijn voor het hiervoor bedoelde standaardpakket voor zover daarvoor voor hen een maximumbijdragedeel in de premie verschuldigd is, wordt het bedrag van de tegemoetkomingen verhoogd met de helft van de voor hen op 1 januari 1989 optredende mutatie van het bedoelde maximumbijdragedeel van de premie met dien verstande dat de mutatie als gevolg van de uitbreiding van het verstrekkingenpakket van de Algemene Wet Bijzondere Ziektekosten per 1 januari 1989 buiten beschouwing blijft.

Artikel 11

De Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 is niet van toepassing op de ambtenaar en zijn gezinsleden, bedoeld in artikel 1.

Artikel 12

Dit besluit treedt in werking met ingang van de dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het wordt geplaatst en werkt, met uitzondering van artikel 3, eerste lid, onderdeel d, terug tot en met 1 april 1994.

Artikel 13

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit tegemoetkoming ziektekosten rijkspersoneel.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst.

's-Gravenhage, 3 augustus 1994

Beatrix

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta

Uitgegeven de *achttiende* augustus 1994

De Minister van Justitie,
A. Kosto

Het advies van de Raad van State is openbaar gemaakt door terinzagelegging bij het Ministerie van Binnenlandse Zaken. Tevens zal het advies met de daarbij ter inzage gelegde stukken worden opgenomen in het bijvoegsel bij de Nederlandse Staatscourant van 13 september 1994, nr. 175

NOTA VAN TOELICHTING

ALGEMEEN

Sinds 1 april 1993 geldt bij de overheid een vrijwel volledige decentralisatie van het arbeidsvoorwaardenoverleg in een achttal sectoren, waaronder de sector Rijkspersoneel.

In de sector Rijkspersoneel zijn de meeste arbeidsvoorwaarden reeds specifiek op het rijkspersoneel toegesneden. Dit geldt nog niet voor enkele arbeidsvoorwaarden, zoals de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 en het Besluit inkomenstoeslag betrokkenen in de zin van de Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982; genoemde regelingen zijn namelijk mede van toepassing op het personeel werkzaam in de sector Onderwijs en Wetenschappen.

Om de uitvoering van de Interimregeling te vereenvoudigen en de mogelijkheden voor controle te verruimen is een wijziging van deze regeling in het sectoroverleg Rijkspersoneel aan de orde gesteld. Omdat deze wijziging niet van toepassing zou zijn op de sector Onderwijs en Wetenschappen is vervolgens afgesproken voor de sector Rijkspersoneel een eigen regeling te ontwerpen. Dit besluit voorziet hierin. De bestaande Interimregeling blijft dan gelden voor de sector Onderwijs en Wetenschappen.

Waar in deze toelichting wordt gesproken van «Interimregeling», wordt bedoeld op de oude regeling waaraan thans het rijkspersoneel niet meer deelneemt. Dit besluit is in feite een voortzetting van de huidige Interimregeling, zij het geldend voor een beperktere categorie personeel en op enkele punten aangepast. In de overeenkomstige artikelen 1, tweede lid, 2, vierde lid, 3, eerste lid, en 4, eerste lid, van het besluit zijn een aantal technische wijzigingen aangebracht. De artikelen 4a, 9 en 11 van de Interimregeling zijn niet in het besluit overgenomen. In het kader van de genoemde vereenvoudiging zijn de overeenkomstige artikelen 5 en 6 gewijzigd en is in het kader van de controle artikel 8 aan het besluit toegevoegd.

De aanleiding voor de wijziging van de Interimregeling was de constatering van de Algemene Rekenkamer en van de accountantsdiensten van de verschillende departementen dat de controle op de rechtmatigheid van de uitgaven in het kader van de Interimregeling te kort schiet.

Teneinde tijd voor de uitvoeringsorganen vrij te maken voor intensivering van de controle is in verband daarmee in het onderhavige besluit de aanvraagprocedure voor een tegemoetkoming gewijzigd. Tot nu toe dient de ambtenaar tweemaal per jaar een aanvraag voor een interim-tegemoetkoming in. In de toekomst behoeft een aanvraag slechts eenmaal, bij de indiensttreding, te geschieden. Vervolgens krijgt de ambtenaar tweemaal per jaar een overzicht met de laatst bekende, voor de verstrekking van de tegemoetkoming relevante, gegevens toegezonden. Indien deze gegevens inmiddels gewijzigd zijn, dient de ambtenaar deze wijzigingen te melden door middel van het bij het overzicht gevoegde wijzigingsformulier. Indien er geen wijzigingen hebben plaatsgevonden wordt geen actie van de ambtenaar verwacht. Voor de uitvoeringsorganen leidt dit tot een aanzienlijke vermindering van de administratieve werklast. De tijd die hierdoor vrij komt, zal worden gebruikt om de controle op de hoogte van de tegemoetkoming te intensiveren. Ter zake worden hierover interdepartementaal concrete afspraken gemaakt. In verband hiermee is artikel 6 van de Interimregeling in gewijzigde vorm overgenomen. Teneinde onbeperkte terugwerkende kracht te voorkomen is aan artikel 6 van het onderhavige besluit een nieuw derde lid toegevoegd, waarin de terugwerkende kracht voor de eerste uitbetaling respectievelijk verhoging van de uitbetaling van de tegemoetkoming wordt beperkt tot een jaar.

Om meer rechtskracht aan de controles te geven is een nieuw artikel 8 opgenomen. Op grond van artikel 18, derde lid, van de Wet persoonsregistraties hebben overheidsorganen ook de mogelijkheid gegevens bij andere (semi-)overheidsorganen, die over een persoonsregistratie beschikken, op te vragen. Dit kan in dit kader alleen indien de gegevens nodig zijn voor een goede uitvoering van dit besluit; daarbij mag de persoonlijke levenssfeer van de geregistreerden niet onevenredig worden geschaad.

In dit kader zij vermeld dat indien uit een controle blijkt dat een ambtenaar een te hoge tegemoetkoming is uitbetaald, het bevoegd gezag het te veel uitbetaalde kan terugvorderen. In de jurisprudentie wordt ten aanzien van de periode waarover kan worden teruggevorderd, in het algemeen een termijn van twee jaar gehanteerd, indien de ambtenaar diende te vermoeden dat hem teveel werd uitbetaald, en vijf jaar, indien de onverschuldigde betaling mede door zijn toedoen is verricht. Mocht de ambtenaar er redelijkerwijs van uitgaan dat de uitbetaling correct was, dan zal het beginsel van de rechtszekerheid zich in principe tegen terugvordering verzetten.

Verdere vereenvoudiging van de uitvoering wordt bereikt door het niet overnemen van artikel 9 van de Interimregeling, waarin is bepaald dat bij meerdere dienstbetrekkingen het orgaan waar de hoogste bezoldiging wordt genoten de interimtegemoetkoming uitbetaalt. Hierdoor zou tevens de begrenzing van de tegemoetkoming op het niveau van een volledige betrekking vervallen. In verband daarmee is artikel 5 van de Interimregeling in gewijzigde vorm overgenomen. Hierdoor wordt voor degenen met meerdere betrekkingen bij hetzelfde orgaan de maximering op het niveau van een volledige betrekking wel gehandhaafd.

Financiering

Extra kosten kunnen optreden indien een ambtenaar bij meerdere organen een dienstbetrekking vervult, waarbij het totaal aantal werkuren meer bedraagt dan dat bij een volledige werktijd. De ambtenaar kan in dit geval in totaal een bedrag ontvangen dat hoger is dan het bestaande maximum van de interimtegemoetkoming behorende bij een volledige werktijd. Deze extra kosten zijn evenwel beperkt en kunnen binnen de bestaande budgetten worden opgevangen.

ARTIKELSGEWIJZE TOELICHTING

Artikel 1

Ambtenaren kunnen aanspraak maken op een tegemoetkoming op grond van dit besluit, indien zij zijn aangesteld op grond van het Algemeen Rijksambtenarenreglement, het Ambtenarenreglement Staten-Generaal of het Reglement Dienst Buitenlandse Zaken dan wel in dienst zijn genomen op grond van het Arbeidsovereenkomstenbesluit. Dit is een beperktere kring van personen dan vermeld in de Interimregeling.

Voor het overige is dit artikel ontleend aan artikel 1 van de Interimregeling, met dien verstande dat aanpassingen zijn aangebracht in verband met wijzigingen van de Algemene Kinderbijslagwet (AKW). Dit betreft de verwijzing in artikel 1, tweede lid, onderdeel c, van de Interimregeling naar artikel 7 van de AKW. Voor bepaalde kinderen in de leeftijd tot 27 jaar is dit niet meer correct. In het eerste lid, onderdeel b, onder 3°, van dit besluit wordt dit overeenkomstig artikel 26 van de AKW voor kinderen tot 25 jaar recht getrokken. Aangezien het niet de bedoeling is de tegemoetkoming voor kinderen van 25 en 26 jaar te laten vervallen, is in onderdeel b, onder 4°, hiervoor een aanvullende bepaling opgenomen. In de overige

artikelen van dit besluit zijn de verwijzingen naar dit artikel, eveneens hieraan aangepast.

Artikel 2

Dit artikel is overeenkomstig artikel 2 van de Interimregeling.

Artikel 3

Dit artikel is overeenkomstig artikel 3 van de Interimregeling met uitzondering van het volgende.

Op grond van artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van de Interimregeling ontvangt de betrokkene voor zichzelf geen tegemoetkoming over een kalendermaand, waarin hij gedurende meer dan de helft van het aantal dagen behoort tot degenen die – zonder behoud van bezoldiging – verlof genieten of in hun ambt geschorst zijn. In de praktijk is evenwel gebleken dat de huidige omschrijving onder d niet alle gevallen dekt. Onder meer is dit het geval met de ambtenaar die opzettelijk nalaat zijn dienst te verrichten en diens gevolg op grond van artikel 14 van het Algemeen Rijksambtenarenreglement geen bezoldiging ontvangt. Op grond van de huidige formulering heeft deze ambtenaar gedurende die tijd wel aanspraak op de interimtegemeetkoming. Dit is evenwel niet de bedoeling.

Om dit voor de toekomst te voorkomen is daarom in artikel 3, eerste lid, onderdeel d, van het onderhavige besluit de tekst aangescherpt. Daarbij zij aangetekend, dat van genieten van bezoldiging in dezen sprake is indien de betrokkene de bezoldiging ontvangt, behoudens administratieve onregelmatigheden, en zolang hij deze ontvangt.

Artikel 4

Dit artikel is overeenkomstig artikel 4 van de Interimregeling, met uitzondering van het volgende.

Bij koninklijk besluit van 8 december 1989 (Stb. 550) zijn in artikel 4, eerste lid, van de Interimregeling in het zinsdeel «na aftrek van de verschuldigde loonbelasting ingevolge het bijzondere tarief van de Wet op de loonbelasting» de woorden «het bijzondere tarief van» abusievelijk komen te vervallen. In het eerste lid van dit artikel van het onderhavige besluit is de verwijzing naar de tabel voor bijzondere beloningen weer opgenomen.

Ook zijn in het eerste lid van dit artikel de zinsdelen «, in voorkomend geval,» niet overgenomen. Iedere ambtenaar die particulier verzekerd is, is namelijk vanaf 1990 verplicht de omslagbijdrage ingevolge artikel 6h van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen te betalen. Het genoemde artikel 18 van de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen, als vermeld in artikel 4 van de Interimregeling, is in het onderhavige artikel vervangen door artikel 6h van die wet.

Omdat iedere ambtenaar verplicht is de omslagbijdrage ingevolge artikel 6h van eerdergenoemde wet te betalen, heeft artikel 4a van de Interimregeling geen inhoud meer. In verband daarmee is genoemd artikel 4a niet opgenomen in het onderhavige besluit.

Wat betreft de onderdelen a, b en c, van het eerste lid, alsmede het tweede lid, zij nog het volgende opgemerkt.

Op 1 april 1986 is de Wet op de toegang tot ziektekostenverzekeringen (WTZ) in werking getreden. De WTZ heeft onder meer tot gevolg gehad dat de bejaarden- en de vrijwillige ziekenfondsverzekering met ingang van die datum zijn opgeheven en dat uitbreiding is gegeven aan de verplichte ziekenfondsverzekering. Voor zover het rijks personeel met een ziekenfonds een vrijwillige verzekering had afgesloten, is dat vanaf de bovenge-

noemde datum grotendeels aangewezen op de particuliere ziektekostenverzekeraars. Aan deze grote groep van verzekerden is tegen een vastgestelde standaardpremie een zogenaamd WTZ-standaardpakket (de WTZ-standaardpolis) aangeboden, dat vrijwel gelijk is aan het verstrekkingenpakket ingevolge de Ziekenfondswet. Om redenen vermeld in de nota van toelichting behorende bij het besluit van 2 november 1987 (Stb. 1987, 504), heeft het toenmalige kabinet besloten om vanaf 1 april 1986 voor deze categorie personeel de bedragen van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling te stellen op de helft van de genoemde standaardpremie. De hoogte van deze standaardpremie – in het besluit genoemd: het maximumbijdragedeel van de premie – is sinds 1991 neergelegd in de Regeling vaststelling maximum-premies standaardverzekering WTZ.

Vervolgens is per 1 januari 1987 onder meer in werking getreden de Wet medefinanciering oververtegenwoordiging oudere ziekenfondsverzekerden (Wet MOOZ). Op grond van deze wet wordt een aan de leeftijd gerelateerde bijdrage over de verzekerden omgeslagen. Deze bijdrage is het gevolg van het opheffen van de bejaardenverzekering per 1 april 1986 en het onderbrengen van betrokkenen in de verplichte ziekenfondsverzekering. De ziekenfondsen hebben daardoor tijdelijk met een oververtegenwoordiging van ouderen te maken. De daaruit voortvloeiende extra kosten worden via de zogenaamde «MOOZ»-bijdrage verevend. Deze «MOOZ»-bijdrage is, naast de eerder vermelde standaardpremie, een onderdeel van de maximum-premie als bedoeld in de hiervoor genoemde regeling. Vanaf 1 januari 1987 is deze daarom mede betrokken bij het bepalen van de hoogte van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling.

Daarnaast is ingaande 1 januari 1987 aan de particulier verzekerde, niet zijnde een verzekerde met een WTZ-standaardpakket, in rekening gebracht de omslagbijdrage ingevolge de pooling van de WTZ. Dit houdt verband met de omstandigheid dat de premie van het WTZ-standaardpakket niet kostendekkend is. Het toenmalige kabinet was van oordeel dat waar deze bijdrage in casu gerekend kan worden tot de door de betrokkenen te betalen premie aan een verzekeringsmaatschappij ook de helft van deze omslagbijdrage vergoed dient te worden. Sinds 1 januari 1990 is ook deze omslagbijdrage een onderdeel van de maximum-premie als bedoeld in de eerder genoemde regeling.

De hiervoor genoemde koppeling van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling aan de standaardpremie van de WTZ-standaardpolis heeft geduurd tot 1 januari 1989. Op die datum was een boventrendmatige verhoging van die standaardpremie met f 10,00 per maand voorzien. Deze verhoging zou gelet op de koppeling een verhoging van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling tot gevolg hebben die op zich geen verband houdt met de gemiddelde mutatie in de ziektekostenpremie van ambtenaren. Het toenmalige kabinet heeft daarom gemeend de eerdergenoemde koppeling van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling aan de ontwikkeling van de standaardpremie van de WTZ-standaardpolis ingaande 1 januari 1989 ongedaan te moeten maken en dientengevolge over te moeten gaan op een ander indexeringsmechanisme. Dit indexeringsmechanisme wordt toegepast op het basisbedrag van de tegemoetkomingen ingevolge de Interimregeling. Als basisbedrag per 1 januari 1989 is genomen de helft van de per 1 april 1988 geldende standaardpremie van de WTZ-standaardpolis. Daarnaast zijn de helft van de MOOZ- en de WTZ-omslagbijdrage deel blijven uitmaken van de tegemoetkoming ingevolge de Interimregeling. Jaarlijks wordt het basisbedrag per 1 januari aangepast aan de gemiddelde procentuele ontwikkeling van de premies die door een aantal niet op winst gerichte ziektekostenverzekeraars worden berekend voor een verzekering tegen ziektekosten. Bij ministeriële regeling van 6 april 1989, nr. AB88/421/U12 (Stcrt. 1989, 99;

laatstelijk gewijzigd bij ministeriële regeling van 17 september 1992, nr. AB92/U958 (Stcrt. 1992, 200)), zijn hiervoor nadere regels gesteld.

In het derde lid is een bepaling omtrent leeftijdscategorieën opgenomen zoals deze met ingang van 1 januari 1987 in de Interimregeling voorkomt. De Interimregeling evenals het onderhavige besluit kent een andere indeling in (leeftijds)categorieën van personen dan die in het kader van de Wet MOOZ en de WTZ-pooling wordt gehanteerd. Ten aanzien van het begrip gezinslid kan een onderscheid worden gemaakt tussen echtgenoot, het kind jonger dan 16 jaar en kinderen tussen 16 tot 27 jaar. In het kader van de Wet MOOZ en WTZ-pooling wordt gesproken over verzekerden van 0 tot en met 19 jaar, 20 tot en met 64 jaar en verzekerden van 65 jaar en ouder. Deze categorieën verzekerden zijn respectievelijk 50%, 100% en 80% van het omslagbedrag verschuldigd. Zou bij het vaststellen van de interimtegemoetkoming aansluiting worden gezocht bij de in het kader van de Wet MOOZ en de WTZ-pooling bedoelde indeling en de daarbij behorende omslagbijdrage, dan zou dit tot een veelvoud van leeftijdscategorieën en problemen bij de uitvoering van de Interimregeling leiden. Gelet op het streven naar deregulering was het toenmalige kabinet van oordeel dat onder handhaving van de huidige leeftijdsgrenzen in de Interimregeling de ambtenaar en het gezinslid, in het onderhavige besluit bedoeld in artikel 1, eerste lid, onderdeel b, onder 1°, 3° en 5°, een tegemoetkoming wordt verleend die de helft bedraagt van de 100% omslagbijdrage ingevolge de Wet MOOZ en WTZ-pooling. Dit leidt er evenwel toe dat verzekerden in de leeftijdscategorie van 16 tot en met 19 jaar meer dan de helft van de voor hen verschuldigde omslagbijdragen wordt vergoed. Zulks werd dezerzijds gelet op eenvoud in regeling en uitvoering niet ongewenst geacht.

Artikel 5

Dit artikel is overeenkomstig artikel 5 van de Interimregeling, met uitzondering van het volgende.

Met het oog op de vereenvoudiging van de uitvoering van dit besluit is, zoals vermeld onder het algemene gedeelte van de toelichting, artikel 9 van de Interimregeling niet overgenomen. Hierdoor bestaat de mogelijkheid dat een betrokkene die bij diverse organen een dienstbetrekking heeft – waardoor meer uren worden gewerkt dan behorend bij een volledige betrekking – een hogere interimtegemoetkoming ontvangt dan die behorend bij een volledige werktijd. Artikel 5 van het onderhavige besluit is evenwel zodanig gewijzigd dat dit niet mogelijk is, indien de betrokkene bij eenzelfde orgaan in totaal meer uren werkt dan die behorende bij een volledige werktijd.

Artikel 6

Artikel 6 van de Interimregeling is in het onderhavige artikel in gewijzigde vorm overgenomen. In verband met de vereenvoudiging van de aanvraagprocedure, als vermeld in het algemene deel van deze toelichting, vervalt de verplichting om het wijzigingsformulier terug te zenden. In het eerste lid is daarom het bepaalde betreffende het niet tijdig indienen van een aanvraag, zoals vermeld in de Interimregeling niet overgenomen.

In het tweede lid is niet overgenomen de bepaling dat uitbetaling achterwege blijft, indien de aanvraag niet is ingediend binnen een half jaar na afloop van de termijn waarop de aanvraag betrekking heeft. Voorts dient de ambtenaar na de eerste aanvraag wijzigingen die van belang zijn voor de bepaling van de tegemoetkoming te melden. De ambtenaar krijgt hiervoor zoals vermeld in het algemene gedeelte van de nota van toelichting twee maal per jaar een wijzigingsformulier toegezonden. In verband met het vervallen van de in het tweede lid genoemde bepaling is

een nieuw derde lid opgenomen om onbepaalde terugwerkende kracht te voorkomen.

Artikel 7

Dit artikel is overeenkomstig artikel 7 van de Interimregeling.

Artikel 8

Zoals vermeld in het algemene gedeelte van de nota van toelichting zal de uit te betalen tegemoetkoming aan een intensievere controle worden onderworpen. Om deze controles meer rechtskracht te geven, is dit nieuwe artikel opgenomen, waarin is bepaald dat het uitvoeringsorgaan van het onderhavige besluit aan betrokkene kan verzoeken de voor dit besluit relevante bescheiden te overleggen. Indien de betrokkene hieraan geen gehoor geeft, kan de uitbetaling van de interimtegemeetkoming worden opgeschort.

Artikel 10

Per 1 januari 1989 is zoals reeds vermeld onder artikel 4 in verband met een boventrendmatige verhoging van de standaardpremie van de WTZ-standaardpolis met f 10,00 de koppeling van de interim-tegemeetkoming daarmee losgelaten. Voor (interim) ambtenaren met een WTZ-standaardpolis heeft het toenmalige kabinet het bij wijze van overgangmaatregel wenselijk geacht om deze ambtenaren voor de per die datum optredende boventrendmatige verhoging van die standaardpremie voor de helft alsnog tegemoet te komen. Dit betekent voor die ambtenaren dat de tegemoetkoming voor henzelf en hun echtgenoot met f 5,00 is verhoogd en de tegemoetkoming voor kinderen met f 2,50. Deze aanspraak is in het onderhavige besluit ongewijzigd overgenomen.

Artikel 11

De Interimregeling ziektekosten ambtenaren 1982 blijft nog van toepassing op het onderwijspersoneel. Deze regeling zal worden ingetrokken zodra ook voor dit personeel een eigen ziektekostenregeling is totstandgekomen.

Artikel 12

Omdat het wenselijk is de vereenvoudigde aanvraagprocedure reeds toe te passen ten behoeve van de eerstkomende uitbetaling van de tegemoetkoming in december – over de periode 1 april tot 1 oktober 1994 – is aan de inwerkingtreding van dit besluit terugwerkende kracht verleend tot en met 1 april 1994.

De Minister van Binnenlandse Zaken,
D. I. J. W. de Graaff-Nauta